

dige er rigtig; jeg synes, at det, man særlig faar Indtryk af, naar man ser paa Lovforslagene, er deres vilkaarlige Præg. Finansministeren har skullet have 30 Mill. Kr. og har saa slaaet ned her; han kunde med samme Ret eller samme Mangel paa Ret, vil jeg hellere sige, have taget dem paa Brugen af Cykler, paa den, som hænger Malerier paa sin Væg, paa den, som sidder paa polstrede Møbler, paa den, som kører i en Vogn med polstrede Sæder eller med Seletoj, som er pyntet. For saa vidt er Lovforslagene af en vilkaarlig, tilfældig Art, men helt tilfældige er de ikke. Det ærede 14de tingvalgte Medlem (Tvede), der jo efter nogen Ængstelse valgte at springe ud paa Hovedet i disse Lovforslag for at tage Dukkerten med det samme, sagde om dem, at de var lige ud ad Landevejen. Nej, det er de ikke, de er ind ad Landevejen, ind mod Byerne; saaledes har man valgt dem med velberaad Hu fra Regeringsflertallets Side. Naar derfor det ærede Medlem siger, at der er ikke noget som helst trykkende ved disse Lovforslag, saa tror jeg, at han i det væsentlige vil faa Ret, hvad angaar den store Del af Befolkningen, som bor udenfor Byerne og væsentlig slutter sig til Regeringspartierne; men det ærede Medlem vil tage meget fejl, naar han tror, at der ikke er noget som helst trykkende ved dem for den Del af Befolkningen, som væsentlig kommer til at betale Afgifterne, nemlig Bybefolkningen, idet der her er Tale om et Forbrug, som følger af, at man bor tæt sammen og har let Adgang til disse Nydelser eller det Forbrug, som her beskattes. Hvis det ærede Medlem tror, at man kan lægge 30 Millioner paa dette Forbrug, uden at det i nogen som helst Grad virker trykkende, tager han sikkert meget fejl.

Tilsyneladende har Lovforslagene altsaa en vilkaarlig Karakter, men reelt set har de det ikke, de er valgt med velberaad Hu, idet man har sigtet paa en bestemt Del af Befolkningen og søgt at skaane en anden Del af Befolkningen. De er upraktiske, urimelige og uretfærdige, vi kan ikke tage noget som helst Medansvar for dem, og jeg vil anbefale mine Meningsfæller at stemme mod dem.

Bramsnæs: Den ærede Ordfører for Udvalget (Maegaard) fremkom med nogle Udtalelser, som lyste af Tilfredshed med det konservative Folkepartis Stilling i denne Sag. Jeg kan udmærket godt forstaa den ærede Ordførers Udtalelser. Ogsaa jeg vilde, hvis jeg tilhørte partiet Venstre, bringe en varm Tak til

det konservative Folkeparti for den eftergivende Stilling, det har indtaget i dette Spørgsmaal. Som jeg før udtalte, er Forholdet jo det, at alle de store Krav, som blev opstillet fra det konservative Folkepartis Side, efterhaanden under Udvalgsbehandlingen er forsvundet, fordampet, saa der intet andet er tilbage end nogle redaktionelle Ændringer, som blev vedtaget ved den anden Behandling, som fandt Sted for kort Tid siden. Jeg synes, det er fuldt ud paa sin Plads, at man saavel fra Venstres Side som fra den højtærede Ministers Side bringer det konservative Folkepartis Repræsentanter en Tak for deres Eftergivenhed. Hvorledes Befolkningen vil se paa det konservative Folkepartis Stilling i denne Sag, bliver et andet Spørgsmaal; det er ikke sikkert, at Befolkningen med samme Begejstring, som den, med hvilken de ærede Medlemmer her i Tinget synes at ville stemme for dette Lovforslag, vil modtage Resultatet af denne Afstemning, det er ikke sikkert, at Begejstringen ude blandt Vælgerne vil være lige saa stor — heller ikke blandt de Vælgere, som plejer at tilhøre det konservative Folkeparti.

Det ærede 14de landstingsvalgte Medlem (Tvede) udtalte, at der var intet som helst trykkende ved disse Skatter. Jeg tror dog, at det ærede Medlem kunde have fundet Udtalelser om og Antydninger af noget saadant, hvis han havde fulgt de Røster, der har lydt omkring i Pressen, ogsaa i den konservative Presse. Jeg tror, det ærede Medlem vilde have fundet adskillige Beviser paa, at man fra anden Side mener, at der er ikke saa ganske lidt trykkende ved disse Skatter. Det er muligt, at det ærede Medlem personlig vilde føle det som en Behagelighed at udrede disse nye Skatter ved det Forbrug, der er Tale om, men jeg tror, at det ærede Medlem i saa Henseende staar noget isoleret, i alt Fald naar der er Tale om den almindelige Befolkning i Danmark. Den Mand, der køber et Kilogram Kakao til sine Børn, vil i Fremtiden faa en stærk Ekstrabeskattning; det er muligt, at det ærede Medlem mener, at det er ligegyldigt for de Mennesker, som ønsker at købe disse Næringsmidler til deres Børn, men jeg kan forsikre ham, at største Delen af Danmarks Befolkning vil faa Øjnene op for, at det ikke er ligegyldigt. Muligvis mener det ærede Medlem, at for den Chauffør, der skal spise paa en Beværtning mellem Turene; er det ligegyldigt, om han beskattes ekstra, og at det er ligegyldigt for den Handelsrejsende, der skal udføre sine For-